

תת"ע 2832/12/12 - מדינת ישראל נגד אלי מזרחי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 פברואר 2014

תת"ע 2832-12-12 מדינת ישראל נ' מזרחי
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אלי מזרחי

נאשם

הכרעת דין

הנאשם הואשם בנהיגה בשכרות, לאחר שבדגימת אויר נשוף נמצא כי בגופו ריכוז אלכוהול של 295 מיקרוגרם בליטר אויר, עבירה על סעיפים: 62(3), 64ב(א) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**) וכן תקנה 169א' לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו ונוהל דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו בפניי (לפי סדר העדתם):

משה לפיד, מתנדב ביחידת התנועה במשטרה, ובמסגרת עדותו הוגשו המסמכים שערך כלהלן:

הזמנה לדין - 1/ת, דו"ח עיכוב - 2/ת, ו-דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות - 3/ת.

ניר בנבנישתי, מפעיל ינשוף ביחידת התנועה במשטרה, ובמסגרת עדותו הוגשו המסמכים שערך כלהלן: דין וחשבון על בדיקת שכרות - 4/ת, תחקור חשוד - 5/ת, פלט כיוול - 6/ת, פלט נשיפה - 7/ת ו-בדיקה עצמית - 8/ת.

כמו כן הוגשו מטעם התביעה, ובאין התנגדות מצד ב"כ הנאשם, המסמכים הבאים: תע"צ תקינות - 9/ת, כרטיס מכשיר - 10/ת, טופס ביקורת תקופתית - 11/ת, ו-תעודות בלון מסומנות - 12/ת ו-13/ת.

מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו.

1. לפי גרסת התביעה, ביום 13.10.12, שעה 07:50, נהג הנאשם במחלף השלום לכיוון כביש 20 לדרום, ורכבו נעצר באופן אקראי על ידי המתנדב, משה לפיד (להלן - **מתנדב**). מפיו של הנאשם נדף ריח קל של אלכוהול, ובשיחה הראשונית עימו מסר הנאשם כי בילה במועדון ברחוב אלנבי וצרך "**1 וודקה ו- 2 בירות**" (ת/3 סעיף 3)

עמוד 1

עד לשעה 02:30 בלילה. המתנדב ביצע לנאשם בדיקה בנשיפון בה התגלתה אינדקציה לשימוש באלכוהול.

נוכח כך, הודיע המתנדב לנאשם כי הוא מעוכב לביצוע בדיקת שכרות, וכי נאסר עליו לשתות, לאכול, להקיא או לעשן, או לבצע כל פעולה אחרת, עד להוראה אחרת ממנו. בשעה 07:55, נערכה לנאשם בדיקת מאפיינים על ידי המתנדב, אשר הייתה תקינה. התרשמותו הכללית של המתנדב הייתה, כי לא ניתן לקבוע על סמך הממצאים החיצוניים האם הנאשם נמצא תחת השפעת אלכוהול.

בהזמנה לדין (ת/1), ציין המתנדב כי שמר על קשר עין רציף עם הנאשם, עד לרגע בו העבירו למשמרתו של מפעיל הינשוף. בדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/3), ציין המתנדב כי מרגע עצירת הרכב, ובמשך כל זמן בו היה הנאשם במשמורתו, הנאשם לא אכל, לא שתה, לא עישן ולא הקיא (סעיף 9).

הנאשם נדרש למסור דגימת נשיפה, תוך שהוסברה לו מטרת נטילת הדגימה ומשמעות הסירוב להיבדק, והנאשם נתן את הסכמתו להיבדק ואישר זאת בחתימתו (ת/3, סעיף 8).

בדו"ח אכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/3), נרשם כי המתנדב העביר את הנאשם למשמורתו של מפעיל הינשוף, ניר בנבנשיתי, (להלן - **מפעיל הינשוף**) בשעה 08:03, ומפעיל הינשוף אישר בחתימתו על גבי הדו"ח כי הנאשם הועבר אליו לצורך מתן דגימה בשעה 08:03.

בדין וחשבון על בדיקת שכרות שערך מפעיל הינשוף (ת/4), נאמר כי הנאשם עוכב לראשונה על ידי המתנדב בשעה 07:50. עוד רשם מפעיל הינשוף על גבי הדו"ח כי: "**הועבר אלי (הכוונה לנאשם) לבדיקת ינשוף בשעה 08:03. היה בהשגחתו של לפיד (המתנדב) מרגע העיכוב ועד לסיום הבדיקה בינשוף.**"

בשעה 08:07 החלה הבדיקה במכשיר הינשוף. הנאשם נשף שתי נשיפות תקינות ורציפות, בפער של שלוש דקות זו מזו. ריכוז אלכוהול שנמדד בגופו, היה 295 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף.

לפני תחילת האכיפה ובסיומה, ביצע מפעיל הינשוף, בדיקת כיוול יומית בימת"א איילון, והפער בין שתי התוצאות שהתקבלו בכל אחת מהבדיקות הללו, היה זניח. בנוסף, ביצע מפעיל הינשוף לפני תחילת האכיפה ובסיומה בדיקת נשיפה עצמית, אשר הייתה תקינה.

מפעיל הינשוף ערך לנאשם תחקור חשוד בשעה 08:45, בו טען הנאשם כי שתי "**2 בירות וכוס וודקה**" (ת/5 סעיף 2). הנאשם מסר כי את המשקה האלכוהולי האחרון צרך סמוך לשעה 02:30 - 03:00 בלילה, במועדון המצוי ברחוב אלנבי בתל אביב, ולאחרונה אכל בשעה 04:00 לפנות בוקר (ת/5).

המתנדב ערך את דו"ח העיכוב בשעה 08:30 וכן את ההזמנה לדין. תגובתו של הנאשם בעת שיוחסה לו העבירה הייתה: "**אני מכיר את עצמי, אני לא שיכור.**" (ת/1).

זאת לשים לב, תחקורו של הנאשם בתחילת האירוע בוצע על ידי המתנדב, ואילו בסיומו נחקר על ידי מפעיל הינשוף.

בפני שניהם, הייתה לנאשם גרסא דומה, באשר לכמות האלכוהול שצרך באותו לילה.

2. במועד ההקראה, כפרה ההגנה בשכרות, בתקינות מכשיר הינשוף, במיומנות ההפעלה, והודתה בנהיגתו של הנאשם. במועד שמיעת הראיות, הסכימה ההגנה להגשת מסמכי המעבדה, לרבות תעודות הבלון, ללא חקירה נגדית של טכנאי המעבדה. בסיכומי ההגנה לא הועלתה טענה כלשהי, באשר לתקינות מכשיר הינשוף הספיציפי בו בוצעה האכיפה. מכאן שתקינותו של המכשיר אינה שנויה במחלוקת.

3. בעדותו, הייתה לנאשם גרסא שונה באשר לכמות האלכוהול שצרך אותו לילה, וגם זו לא הייתה עיקבית. בחקירתו הראשית טען כי שתי בירה ו"צייסר או שוט של וודקה" (פרוט' עמ' 9, שורה 9), ובחקירתו הנגדית, כשנשאל אם שתי 2 בירות וצ'ייסר, השיב בשלילה, והוסיף "**..אמרתי ששתי בירה וצ'ייסר או שוט או 2 צ'ייסרים..**" (פרוט' עמ' 11, שורה 5). כשעומת עם גרסתו במועד האירוע לפיה שתי 2 בירות וכוס וודקה, ונשאל מהי הגרסא הנכונה, השיב הנאשם: "**זה לא משנה, אם תרצה אני אתן לעצמי איזה כמה דקות לנסות ולחשוב.**" (פרוט' עמ' 11, שורה 16).

כשנשאל הנאשם האם נכונה הגרסא שמסר לשני השוטרים, לפיה המשקה האלכוהולי האחרון, נצרך על ידו בסביבות השעה 02:30 - 3:00 לפנות בוקר, השיב: "**בתור בן אדם אני לא מנהל לעצמי מעקב של דקות ושעות מה קורה לי במסיבה,**" והוסיף: "**..אני מצטער שהטעתי את השוטר .. ולא הסתכלתי ביומן לפני שאמרתי לו בדיוק זמנים**" (פרוט' עמ' 12, שורות 5-6, 15-16).

הנאשם העיד כי ביום האירוע בילה במועדון עם חברו שי. בשעה 03:00 לפנות בוקר אכל, ובשעה 04:00 ניגש לרכבו ונרדם עד לשעות הבוקר. או אז, הצטרף אליו חברו שי והם יצאו לדרכם. מכאן עולה כי בעדותו הייתה לנאשם גרסא כבושה, לפיה ישן טרם נהיגתו.

עוד העיד הנאשם, כי לצורך בדיקת המאפיינים נדרש לצאת מרכבו, ואף חברו יצא מהרכב. לאחר שצלח את בדיקת המאפיינים, הודיע לו המתנדב כי יש להמתין להגעתו של מפעיל הינשוף, לצורך עריכת בדיקת שכרות.

הנאשם טען כי פנה למתנדב וביקש ממנו להפעיל שיקול דעת, היינו שיימנע מביצוע בדיקת שכרות באמצעות מכשיר הינשוף, אך האחרון השיב לו "**כשאני עם מדים אני לא מפעיל שיקול דעת**" (פרוט' עמ' 10, שורה 1). הנאשם הוסיף כי המתנדב סמך עליו ולכן נמנע מלהשגיח על מעשיו. לפיכך, בעת ההמתנה למפעיל הינשוף, הוא וחברו שי, ישבו על הבטונאדות שממוקמות בשפת הכביש, והוא שתי מים שהיו ברשותו ברכב.

כשנשאל הנאשם מדוע שתי מים, למרות שנדרש על ידי המתנדב שלא לשתות דבר, השיב: "**כי כשאני עומד מול אדם עם מדים.. אז הוא מייצג לי את המדינה ואמור לשמור עלי ואומר לי "כשאני עם מדים אני לא מפעיל שיקול דעת", אז סליחה, אתה מבוטל בעיני בתור בן אדם אם אתה אומר לי לא לשתות מים ולא לעשן סיגריה.**" (פרוט' עמ' 13, שורות 9-11). יוער בהקשר זה כי המתנדב פעל כלשון הנהלים, כאשר דרש מהנאשם לבצע בדיקת שכרות, נוכח ממצאי הנשיפון שהעידו על שימוש באלכוהול.

כשעומת הנאשם עם גרסתם של המתנדב ומפעיל הינשוף, לפיה השגיו עליו באופן רציף, כל אחד בתורו עד ביצוע בדיקת הינשוף, טען כי "**..אם הם היו זוכרים כל פרט שקרה מבין אלפים שהם עוצרים לפני שנה, הם לא היו שוטרים, הם היו משהו אחר, אבל כבודם במקומם מונח, אבל אם אני לא זוכר את כל הפרטים, אז אני חושב שגם הם לא יכולים להגיד את זה.**" (פרוט' עמ' 14, שורות 21-23).

זה המקום להעיר, כי השוטרים נסמכו בעדותם על תיעוד ורישום מפורטים, שנערכו במועד האירוע.

4. ההגנה העלתה שלוש טענות עיקריות:

האחת, היו כשלים במילוי הדו"חות על ידי המתנדב, לאור עדותו של האחרון כי המסמכים נרשמו על ידו בדיעבד, וחלק מלוחות הזמנים נרשם על כף ידו, ללא תיעוד במסמך בכתב. המתנדב אף לא מסר גרסא ביחס למועד בו הוזמנה ניידת הינשוף, ומועד הגעתה למקום האירוע, ולא ידע לומר מי היה שותפו לניידת ביום האירוע. זאת ועוד, בהזמנה לדין רשם המתנדב כי ברכב היה נוסע נוסף מלבד הנאשם, ואילו בת/3 סימן בטופס כי לא היו נוסעים ברכב, פרט לנאשם.

השנייה, התביעה ניסתה להציג מצג לפיו הייתה השגחה חופפת על הנאשם מצד המתנדב ומפעיל הינשוף, אך המתנדב הודה כי מרגע בו הועבר הנאשם למשמרתו של מפעיל הינשוף, כבר לא היה בקשר עין רצוף עימו, ומכאן יש להסיק כי חדל מלהשגיח עליו. גרסתו של המתנדב אינה עולה בקנה אחד עם גרסת מפעיל הינשוף, לפיה הנאשם היה בהשגחתו של המתנדב מעת עיכוב הרכב ועד לסיום בדיקת הינשוף.

זאת ועוד, היות והנאשם הועבר על ידי המתנדב למשמרתו של מפעיל הינשוף בשעה 08:03, ואילו בדיקת הינשוף החלה בפועל בשעה 08:07, הרי קיים פער של 4 דקות שבמהלכן הנאשם לא היה נתון בפיקוח כלשהו, והוא ניצל זאת לשתיית מים.

השלישית, בדו"ח פעולה באיסור נהיגה בשכרות, ואף על טופס תחקור חשוד (3ת-ו/5), הוסיף מאן דהוא בצד שמאל למעלה, בשדה המיועד לכך, את מספר הדו"ח. המתנדב הודה כי אין זה כתב ידו. משבוצעה הוספה זו, יש לחשוש שמא בוצעו הוספות ושינויים נוספים במסמכים אלה.

דין והכרעה:

המכשיר מדד כי ריכוז האלכוהול בגופו של הנאשם היה 295 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף, על כך אין חולק. יובהר כי בוצעו שתי הנשיפות רצופות בפער זמנים של שלוש דקות זו מזו.

במקרים אחרים טען ב"כ הנאשם, כי נדרש פער של שתי דקות בין נשיפה לנשיפה, ומכאן שהמדידה דנן עמדה גם בדרישה מחמירה זו.

טענות בנוגע לרישום הדו"חות, לוח הזמנים וההשגחה על הנאשם:

התביעה הציגה לוח זמנים ברור והגיוני, אשר מצא את ביטויו באופן ראוי במסמכים שנערכו על ידי המתנדב ומפעיל הינשוף. לנאשם מצידו לא הייתה גרסא אחרת באשר ללוח הזמנים.

התרשמתי באופן חיובי מעדותו של המתנדב, ואני סבורה כי הקפיד לפעול באופן מסודר ואחראי.

המתנדב הסביר כי לא גרע את עיניו מהנאשם ושמר עימו על קשר עין, אשר כלשונו משמעו: **"אני כל הזמן מסתכל עליו, הולך אחריו אם הוא הולך, בדרך כלל לא נותו לו לזוז מלידי. הוא מחוץ לרכב"** (פרוט' עמ' 4 שורות 27-28). ובהמשך הוסיף: **"..כל עוד אני רואה אותו, את כל הגוף שלו, את שתי הידיים שלו, כל עוד אוכל להבחין אם הוא ינסה להכניס משהו לפה. לא יודע להגיד במטרים. לא יודע אם זה מטר או 3 מטרים."** (פרוט' עמ' 5 שורות 2-4).

לטענתו, אמנם לא מילא את הטפסים בעת ביצוע הפעולות עצמן, אך זאת משום שאם יעשה כן, יאבד קשר עם הנהג, היות ותשומת ליבו תהיה נתונה למילוי הטופס, וכלשונו: **"אם אני ממלא בפועל אני אנתק קשר עין עם הנהג, לכן אני ממלא את זה אחרי שהוא עובר לינשוף ואני מתפנה."** (פרוט' עמ' 5 שורות 15-16).

מכאן גם עולה, כי הטפסים מולאו על ידי המתנדב בסמיכות זמנים למועד התרחשות הפעולות, כך שרכבו של הנאשם נעצר בשעה 07:50, ואילו המתנדב החל במילוי הטפסים סמוך לשעה 08:03, עת הועבר הנאשם למשמורתו של מפעיל הינשוף.

העובדה שהמתנדב החל במילוי הטפסים אין פירושה, כפי שטען בא כוח הנאשם, כי נפסקה מעורבותו באירוע, או כי לא נכח במקום בעת ביצוע בדיקת הינשוף לנאשם.

המתנדב לא נחקר בענין זה ולו ברמז בחקירתו הנגדית.

סימן נוסף לרצינותו של המתנדב ניתן למצוא בעדותו, לפיה: **"אני מודיע לשוטר מתי עצרתי אותו"**

(הכוונה לנהג), ומאותו רגע השוטר מקבל אחריות על ה- 15 דקות. אני יודע בדיוק מתי העברתי לשוטר זה גם רשום בדוח, 08:03." (פרוט' עמ' 5, שורות 25-27). ואכן, מדו"ח הפעלת הינשוף (ת/4) שמילא מפעיל הינשוף, עולה כי המתנדב מסר למפעיל הינשוף את השעה המדויקת בה עצר את רכבו של הנאשם, היינו בשעה 07:50. המתנדב אף טרח והחתיים את מפעיל הינשוף, על כך שהנאשם הועבר לבדיקת הינשוף בשעה 08:03, כרשום בת/3 סעיף 9. החתמתו של מפעיל הינשוף כאמור בוצעה עם סיום בדיקת הינשוף (פרוט' עמוד 6, שורה 4), דבר המלמד כי מעורבותו של המתנדב באירוע לא תמה, והוא אף מילא את ההזמנה לדין ודו"ח העיכוב לאחר סיומה של בדיקת הינשוף.

נוכחותו של המתנדב מוצאת את ביטויה אף היא במסמכים שערך מפעיל הינשוף, לפיהם המתנדב נכח עד לסיום בדיקת הינשוף, ואף השגיח על הנאשם, ובלשונו: **"..היה (הכוונה לנאשם) בהשגחתו של לפיד מרגע העיכוב ועד לסיום הבדיקה בינשוף.."** והוסיף כי **"בטווח הזה שהוא הגיע אלי עד לסיום הבדיקה הוא גם היה בהשגחתי כי מן הסתם עשיתי לו את הינשוף."** (פרוט' עמ' 7 שורות 24-25).

מכאן שגם אם המתנדב החל במילוי הטפסים, הרי מעת שהועבר הנאשם למשמרתו של מפעיל הינשוף, היה נתון בפיקוחו של האחרון, וכפי שיובהר להלן, לא הייתה בפי הנאשם טענה כי צרך מים בהיותו במשמרתו של מפעיל הינשוף, דקות ספורות לפני הבדיקה עצמה.

אינני סבורה כי העובדה שלא צוינה בת/3 נוכחותו של הנוסע הנוסף ברכב הנאשם, עובדה שצויינה על ידי המתנדב באופן מילולי ובמפורש בהזמנה לדין, יש בה כדי לגרוע מאמינותו.

עמוד 5

באשר לטענה כי מתנדב נוסף היה בשטח, הרי מחומר הראיות עולה בבירור כי כל הבדיקות בוצעו על ידי המתנדב ומפעיל הינשוף וגם הנאשם לא טען למעורבות או מפגש כל שהוא עם המתנדב הנוסף.

הטענה אודות צריכת מים על ידי הנאשם

בעדותו הראשית הנאשם טען כי **"..שתיתי מים שהיו לי באוטו.."** (פרוט' עמ' 10 שורות 4-3).

על פי גרסתו של הנאשם, צריכת המים נעשתה על ידו לאחר שיצא מהרכב, לאחר בדיקת המאפיינים ובזמן שישב בצד, על הבטונאדות, והמתין להגעת מכשיר הינשוף, וכלשונו: **"..הוא (הכוונה למתנדב) אמר שנצטרך לחכות לבן אדם שיבוא, בינתיים שאצא החוצה. יצאתי עם החבר.."** (פרוט' עמ' 9 שורות 27-28). ובהמשך משנשאל **"ואז מה היה? הגיע ינשוף?"** ציין הנאשם: **"עניין של מספר דקות, הכל עבר בדיבור ובישיבה בצד. הייתי עם חבר אז ישבנו על הבטונאדה.. יש בטונאדות בצד שאני יכול לשבת"**. (פרוט' עמ' 10 שורות 8-6).

לא הייתה בפי הנאשם כל גרסה כיצד הגיעו המים, שהיו לדבריו ברכב, לרשותו, לצורך צריכתם בעת שישב בצד הכביש. הנאשם לא ציין בשום שלב, כי ניגש בחזרה לרכבו על מנת ליטול את המים מחד, ומאידך גם לא טען כי נטל עימו את המים בזמן שיצא לראשונה מהרכב, אפשרות בלתי סבירה כשלעצמה, שכן בתחילה, משיצא מהרכב נעשתה לו בדיקת מאפיינים.

ההגנה טענה לפער זמנים של 4 דקות ברצף הזמנים, בין השעה 08:03, שהיא השעה בה הועבר הנאשם מידי המתנדב לידי מפעיל הינשוף, לבין השעה 08:07 בה נערכה בדיקת הינשוף, ומשכך, לטענתה, לא ניתן לשלול את צריכת המים בפער זה.

אולם צריכת המים הנטענת, נעשתה, על פי גרסת הנאשם עצמו, בהיותו תחת השגחת המתנדב, תוך ניצול העובדה שהוא (המתנדב) **"סוג של סמך עלי"** (פרוט' עמ' 10 שורה 2). הנאשם אף תיאר את שתיית המים, כמעשה מחאה כנגד דברי המתנדב, שהיו לטענתו **"כשאני על מדים אני לא מפעיל שיקול דעת"** (פרוט' עמ' 13 שורות 9-11). לא הייתה בפי הנאשם טענה כי שתיית המים נעשתה לאחר שהועבר לידי מפעיל הינשוף בשעה 08:03 ובסמוך לפני תחילת הבדיקה. על כן צריכת המים הנטענת, לא הייתה יכולה להיעשות באותו פער זמנים נטען של 4 דקות שבין 08:03 ל-08:07.

יצוין כי הגרסא בדבר שתיית המים הנטענת על ידי הנאשם, לא הועלתה בדברי הנאשם בדו"ח, ולא הועלתה בתגובת ההגנה להקראת כתב האישום, עת הנאשם כבר היה מיוצג. יתר על כן, ההגנה אף נמנעה מלהעלות טענה זו אף בעדותו של המתנדב, שבעת השגחתו בוצעה כביכול השתייה הנטענת, ולעמתו עם תיאור זה. הפעם הראשונה בה באה טענה זו לעולם, הייתה רק בעת מסירת עדותו של הנאשם בבית המשפט. משכך, כל הגרסא בדבר שתיית המים הנטענת על ידי הנאשם, הינה "גרסא כבושה" מתחילתה ועד סופה, שמשקלה זעום, אשר לא זכתה לאמוני.

למעלה מן הצורך יוער כי ההמתנה בת 15 דקות מיועדת למנוע מצב בו יוותרו שיירי האלכוהול בפה (ראה, **תת (י-ם) 11893/07 מדינת ישראל נ' עוזרי עינת מלכה**, בפרק 19- סיכום ממצאים ומסקנות), ואילו במקרה דנן, טענתו של הנאשם הייתה כי את המשקה האלכוהולי צרך לאחרונה עד לשעה 02:30 - 03:00, היינו כ-5 שעות בטרם נעצר לבדיקה בשעה 07:50.

הנאשם מסר כי בזמן האירוע היה עימו חבר בשם שי, עימו נדבר להסיעו לביתו בתום בילוי במועדון (פרוט' עמ' 9 שורות 12-16). חבר זה, היה עימו גם בעת הבילוי במועדון (פרוט' עמ' 11 שורות 21-22).

הנאשם נמנע מלהעיד את חברו זה מטעמו, על אף שחברו היה יכול לתמוך בעדותו בטענות הנאשם, הן באשר לכמות האלכוהול אותה צרך הנאשם, הן באשר לתיאור כי בשלב מסוים נפרדו דרכיהם והנאשם ישן ברכב עד למועד שבו חברו הצטרף אליו שוב, ובעיקר באשר לגרסא בדבר שתיית המים הנטענת על ידי הנאשם.

משנשאל הנאשם לטעם הימנעותו השיב **"לא חשבתי שיש בזה צורך"** (פרוט' עמ' 11 שורה 24).

אין בידי לקבל הסבר זה בהתייחס לנאשם מיוצג. לא למותר לציין כי **"הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגירסה המפלילה, בה דוגלת התביעה."** (ראה ע"פ 437/82, סלומון אבו נ' מדינת ישראל).

משכך, מן הדין כי הימנעות מזימונו של עד כה רלוונטי, תפעל לחובת הנאשם.

לא מצאתי ממש בטענת ההגנה, אודות החשש כי פרטים שונו או נוספו בחלק מהמסמכים, לנוכח הוספה על ידי אחר, של מספר הדו"ח בשדה המיועד לכך. מדובר בהוספת פרט מנהלתי רישומי, כאשר המתנדב העיד במפורש כי **"מה שהגשתי אלו טפסים שמולאו בכתב ידי"** (פרוט' עמ' 5 שורה 32).

בסופו של יום, בחינת מכלול הראיות מביאה למסקנה כי התביעה המציאה ראיות להרשעתו של הנאשם בנהיגה בשכרות. בכלל זה, בדיקה מדעית אודות ריכוז האלכוהול בגופו, הודאתו של הנאשם כי צרך שתי כוסות בירה וכוס וודקה, וריח האלכוהול שנדף מפיו. הימנעותו של הנאשם מלזמן עד רלוונטי, חיזקה מסקנה זו.

לאחר כל האמור לעיל, ארשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ד, 18 פברואר 2014, במעמד הנאשם, עו"ד צ'פניק מטעם התביעה ועוד" דימה קריביצקי מטעם הנאשם.